

ברכיכו

פרשת ויצא תשפ"ו

גליון מס
189

פתאום חשוך

מרגיש את החשך הזה, ונראה לך שהכל נחשף לך, יש עכשיו דרך למצא את האור בתוך החשך!

רבנו כל כך עזר אותנו לשוחח עם השם יתברך, והרבה פעמים אנשים אומרים: אין לי דבורים... תמצא את הדבורים מהדברים שצובטים לך בלב! עובדים עליך ירידות, נפילות, מחשבות לא טובות, מעיקים לך דברים מסוימים, מזה מעשה תפלה! קח "מאבני המקום" - אתה בודק אצלך, מה חסר לך, עם אמת! לא שאדם פתאום מבקש: "רבנו של עולם, אני רוצה 'לעוף' בעולמות... השגות... קבלה...", ומדוע באמת לא לבקש על כך?!... כי זה לא מה שעכשיו כואב לך! בודאי היית רוצה שפתאום תתחיל 'לעוף' בשמים, אבל אין זה ככה... **והקדוש ברוך הוא רוצה לשמע "מאבני המקום" - בדיוק בדיוק מה שעובר עליך במקום בו אתה נמצא!**

הקדוש ברוך הוא רוצה לשמע "מאבני המקום" - בדיוק בדיוק מה שעובר עליך במקום בו אתה נמצא!

כשיקב אבינו נמצא בדרך למצא את זיווגו, באמצע היום הוא מוצא את עצמו באפן פתאומי בחשך גדול... והוא לו שם.

ננסה לחשב מה אדם חושב לעצמו כשמגיע למצב כזה, בודאי שפך היה חושב: לא מספיק אני צריך עכשיו לצאת לחוץ לארץ לבית לכו הארמי, ומי יודע מה יהיה שם, ופתאום עכשיו גם כן נעשה חשך?! ואדם עלול להתאושש לגמרי...

אף אצל יעקב אבינו, כשכתוב "כי בא השמש" - פתאום הוא לילה, הוא מבין שהקדוש ברוך הוא רוצה משהו, הוא מדבר אלי עכשיו, הוא פנה לישן, אף שבאמת רצה להמשיך בדרך אס רק היה מואר, אבל עכשיו במקום להבהל ולהתבלבל ולהתחיל להאשים את עצמו "מה עשיתי... אולי הטעות היא שלי"... הוא מאמין באמונה שלמה: **הקדוש ברוך הוא רוצה שאהיה פה - אני פה!**

לילה שלם בשביל רבנו

עדות נפלאה שספר מוהרא"ש:

"כשהייתי בימי בחרותי בשוכתי שבת אצל הרב הצדיק מקלויזנבורג שליט"א (ז"ע), שהוא אש להבה בעבודת התפלה וגאון בתורה, ובלי שבת אמר תורה על פי הקדמה מרבנו ז"ל לכבודי, וכשהזכיר את שם רבנו ז"ל, עמד מלא קומתו, ואחר התניב. וכל זה ראיתי בעיני, ואז בתוך תורתו ושיחתו הקדושה ענה ואמר: כשהגיע בפעם הראשונה הספר הקדוש לקוטי מוהר"ן [הזכיר עוד פעם את שם רבנו ז"ל ועמד] אל זקנו הרב הקדוש מצאנו ז"ע, למד את זה כל הלילה, ואמר כך: אדם יודעים מה זה לילה לזמני הקדוש? הרי כל עבודתו היתה כל הלילה, ולילה שלם מסר את עצמו כל כולו בעבור ה"לקוטי מוהר"ן" הקדוש: והחל לבכות מרב התרגשות. וכוזו הלשון אמר, וחזר על זה כמה פעמים בהתרגשות גדולה ובדמעות על לחייו: "אין נאכט אנועק געבן פארן הייליגן 'לקוטי מוהר"ן' דער זיידע, דער זיידע, דער הייליגער זיידע (לילה אחד למסר בעבור הספר הקדוש לקוטי מוהר"ן) סבא קדישא, סבא קדישא. וזלגו עיניו דמעות, וזאת ראיתי בעיני.

ואתה מקרב אל רבנו ז"ל, ועובר עליך יום אחר יום בלי "לקוטי מוהר"ן", היתכן דבר כזה?

(אשר בנחל מכתב י"ב אלפים ל"ד)

דבור אמת

בלשון רבנו ז"ל זה נקרא "דבור אמת" (בב' מקומות בלקוטי מוהר"ן ח"א: סי' ט' וסי' ק"ב), שאדם צריך לחפש דבור אמת, דהינו שיבדק באמת היכן אוהו ואיפה נמצא: **"דבורנו של עולם, כואב לי ככה, וכואב לי ככה, עבר עלי משבר פלוגי, והיתה לי ירידה, ויש לי בלבולים, רבנו של עולם, רק אתה יכול לעזור לי! ואני אומר את זה בפה מלא!"** אסור לאדם להתבייש לומר זאת בפני הקדוש ברוך הוא, כי אמנם מבני אדם יש בוש, וכי יגלה לחברו מהו מחשבותיו והיאך דבורו וכו', **אבל מהקדוש ברוך הוא אסור להתבייש בדברים כאלו, אדם צריך להיות אמת!**

(אשי ישראל, השיעור השבועי ויצא תשפ"ב)

"מאבני המקום"

ויעקב אבינו לוקח "מאבני המקום", הוא מתחיל לדבר אל הקדוש ברוך על המצב שיש עכשיו, כאן ב"מקום" הזה, (בספר יצירה מובא שאבנים הם 'אותיות', יעקב אבינו בנה דבורים להקדוש ברוך מהאבנים שהיו שם במקומו) עכשיו אני כאן? אני מתפלל להקדוש ברוך הוא בתוך החשך! תפלה חדשה חדש יעקב אבינו אז! אברהם אבינו התפלל שחרית, בבקר, כשיש את אור היום באפן משלם, יצחק אבינו התפלל מנחה, שגם כן באור היום. עדין היתה חסרה תפלת ערבית, תפלה שנאמרת בחשך, כשעובדים על האדם כל מיני דברים שהוא לא תכנן, **יעקב אבינו חדש לנו שיש תפלה כזו, עכשיו הזמן להתפלל! אפלו שאתה**

שו"ת ברסלב

מאת מוהר"ש זי"ע

עלה וטפס!

בעזרת ה' יתברך, יום 1 ערב שבת קדש לסדר ויצא ה' כסלו התשפ"ה

החיים והשלום וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כל אנשי שלומנו היקרים הגרים ביבנאל עיר ברסלב, עיר השמחה, ודי בכל אתר ואתר, הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

השבת קורין פרשת ויצא, והיא פרשה של התחזקות עצומה לכל אדם בכל עת, איך אפשר לו למצא את אלוקותו יתברך בכל עניו, אפילו כשהוא צריך לצאת מהרגלו וממקומו ומטבעו, ולהגיע למקומות ומצבים חדשים שלא שער ותאר עליהם כלל, אבל כשיש לו אמונה חזקה בה' והוא חזק מאד בעבודת התפלה, ועל כל פרט ופרט מפרש את שיחתו לפני השם יתברך, זה לא יתן לו ליפול או להחלש משום דבר, אדרבה יתחזק ויתקרב יותר אל השם יתברך מכל מה שבא דרכו, ונהפך את כל הירידה לגעלה גדולה.

ומובן לכל אחד שזה היה ענין חלומי של יעקב אבינו בצאתו מבאר שבע ובדרכו לחרן, שהנה יצא מבית הוריו הקדושים, ונצטרך להגיע למקומות ומצבים שלא צפה עליהם כלל, ודיקא אז גלה לו הקדוש ברוך הוא את ה"סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה", ואיתא בזהר הקדוש (חלק ג' ע"א) סל"ם דא קו"ל, מספר דדיו כדיו, ואין זה סתם מספר וגימטריא לבד, אלא הוא דבר מציאותי וממשי, הקול של אדם הוא סלם ממש, ואם אדם יודע איך לעלות ולטפס עליו, אפילו אם הוא מנח למטה בתכלית הארציות, לבסוף ראשו יגיע השמימה, ויזכה לראות נפלאות, ובלבד שיזכר תמיד שהנה "מלאכי אלקים עלים וירדים בו", שגשמות ישראל הנדמים למלאכים, ולפעמים עוד יותר גבוהים מהם, "עולים וירדים בו" שיש עליות וירידות, וכל תכלית הירידות רק לחזור ולעלות למדרגה יותר גבוהה, וכמו שמוהר"נ"ת ז"ל ראה בחלומי, קצת זמן לפני התקרבותו לרבנו ז"ל, שהנה הוא עולה בסלם, והנה הוא נופל, וכן קרה כמה פעמים, ורבנו ז"ל קורא לו מלמעלה ואומר לו "עלה וטפס ותחזיק מעמד", וכשאדם יודע את זה, סוף כל סוף יגיע אל יעדו ותכליתו, ויזכה להיות דבוק בהשם יתברך בדבקות אמיתית.

על כן אחי ורעי היקרים, בזאת משבת זאת ונתחיל לעלות על סלם הקדוש שהקים לנו רבנו ז"ל, ונשתמש עם הקול שלנו לתורה ולתפלה ולצדקה וחסד, ועל ידי זה נעלה על הסלם העולה בית א-ל ונזכה לפעול כל משאלות לבנו לטובה, ולהיות חבוקים ודבוקים בו יתברך תמיד מעתה ועד עולם.

המאחל לכם שבת שלום ומברך.

יחזקאל משה רובין שליט"א

מאז שנכנסתי בעסק הרבים הפסקתי ללמד

שלום וברכה למוהר"ש ה' ישמרהו ויחיהו לארך ימים. נתעוררתי על ידכם ללמד בכל יום את הדף היומי, והחזקתי מעמד עד לפני שבועים. זכיתי לסיים את כל מסכת ברכות ואת רב מסכת שבת, אבל מכיון שלאחרונה נכנסתי בעסק הרבים, הפסקתי מלמודי. מה אני יכול לעשות כדי שאזכה לחזור ללמוד ולהמשיך תמיד בלי להיות משפיע משום דבר? אודה מאוד לצדיק שידריכני.

תשובה

בעזרת השם יתברך, יום 2 לסדר בא ד' שבט התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ד) שמה שאמרו חכמינו הקדושים (שבת ל"א.) ששואלין את האדם קבעת עתים לתורה? הינו ששואלים את האדם אם גנבת מהזמן שלך ללמוד תורה, והוכיח את אחד שאמר לו שהוא כל כך עסוק במושא ומתן עד שאין לו פנאי ללמוד, ועל זה אמר לו רבנו ז"ל שצריכים לגנוב זמן כדי ללמוד תורה.

והנה אני נוהג לכל אחד עצה עבור הדף היומי, שזה ענין נפלא לחטוף בכל יום דף גמרא שזה שמירה לנפש, שתכף ומיד אחר התפלה, בעודו עם תפלין דרבנו תם שיאמר ויגרוס את הדף היומי, שזה ענין גדול כמו שאמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט.) לעולם לגרוס איניש אף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מה קאמר, עד כדי כך חשוב ללמוד גמרא, ואחר כך בערב או כשיש לה פנאי תלמוד עוד פעם את הדף גמרא עם רש"י וכו', אבל כך לא יחסר לה יום מבלי למוד גמרא.

ואמה צריך לדעת כי כל זמן שאדם פותח את הגמרא הוא יהיה ירא שמים, כי למוד גמרא אפלו בגרסא שומר את האדם, וכל זמן

שאדם פותח את הגמרא נכון לבו יהיה בטוח שהוא ישאר ביהדות וכו' אבל הרגע שעובר יום אחד מבלי למוד גמרא הוא מתקרר מיראת שמים וכו' עד שלבסוף הוא עוזב רחמנא לצלן את הדת לגמרי, הוא מפסיק להתפלל במנין וכו' עד שמפסיק לגמרי מלהתפלל וכו' וכו מתקרר מקיום מצוות מעשיות.

ולכן איננו צריכים שתכף ומיד בעוד התפללין עליך תגרס את הדף, וכך לא יחסר לך יום מבלי למוד דף גמרא, שזה שמירה לנפש וכל חיותה, ותרגיש ספוק גדול לנפשך כי אפלו הגרסא הוא דבר גדול מאוד וממשך על עצמו ארבעת מלאכי השמירה שהם ראשי תבות גמרא' גבריאל מיכאל רפאל אוריאל, אשרי שגזקרה בזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

לא מדברים מזה...

הוא יכול לזכות לקיים מצוה זו בכל יום, על ידי שמרים טלפון להוריו ושואל בשלומם, ואומר אפלו כמה מלים - "לילה טוב", "יום טוב", ועל ידי זה זוכה לקיים את המצוה.

כשהוריו של מוהרא"ש ז"ל היו בחיים, בכל יום בבקר אחר התפלה, היה נכנס לחדרו, והדבר הראשון היה שיחת טלפון להורים, זה היה חלק מסדר היום שלו! ופעם בשבוע נסע לבקר אותם, וזכיתי המון פעמים להסיע את מוהרא"ש להוריו, ואמר לי לפני כן: "בוא ואזכר אותך במצות כבוד אב ואם", ונסענו. והיתה תקופה ארפה - עוד קדם שהקים מוהרא"ש את בית מדרשו - שמוהרא"ש היה הולך בכל שבת לבית מדרשו של אביו, להשלים שם מנין, וזו היתה הליכה 'מכבדת'... ומוהרא"ש היה אומר, שהוא לא החסיר זאת אלא רק פעם אחת, שירדו שלגים, ולא היה סתם שלג, אלא ממש קרח, ומוהרא"ש יצא מביתו, וכבר ברחוב הראשון החליק כמה פעמים, וראה שזו ממש סכנת נפשות לכן לא הלך, אבל בשאר הזמנים הלך ממש במסירות נפש.

שים לב למצוה!

אדם צריך לשים לב על ענין זה של כבוד אב ואם, שהנה אדם יושב עם אביו בשלחן בסעודת שבת, או שיושב עם אביו באיזו חתנה, והנה מגיע המלצר עם הפגש של האכל, והוא מחלק את הצלחות לכל המזמנים, אם אדם הוא (משלי י ח) "חכם לב יקח מצות", אזי מיד קם למלצר, ולוקח צלחת בשביל אביו ושם לפניו אביו, והנה הוא קים מצות עשה! ואלו דברים שבגני אדם לא שמים על לב, ואינם יודעים שבזה מקיימים מצות כבוד אב ואם!

(מתוך "אשי ישראל" פרשת ויצא תשפ"א)

פרשת השבוע אנו מוצאים שיעקב אבינו הלך בפקדת אביו ואמו למצא זוג, אנו מוצאים פה שיעקב אבינו עשה מסירות נפש בשביל כבוד אב ואם, והנה הלמוד הראשון שאנו למדים מזה הוא שאנו צריכים להתחזק במצוה זו, שאין לתאר ולשער גדל מעלתה, כתוב בתורה שעל ידי זוכים לאריכות ימים ושנים (שמות כ, יא): "כבוד את אבך ואת אמך למען יארכו ימיה".

כמה מוהרא"ש ז"ל היה מדבר ממצות כבוד אב ואם, הוא היה כל כך מקפיד שילמדו זאת את הילדים, שלא יהיה יום ושיחה שהמלמד לא ידבר אודות כבוד אב ואם עם הילדים, זה פלא שדבר זה מאד מאד מזנח בתלמודי תורה, גם בתלמודי תורה רציניים וטובים, האם שמענו כזה דבר "מצות כבוד אב ואם" - שיש מצוה לקום מלוא קומתו אם האב או האמא נכנסים לחדר... זהו פלא, בכל השנים שהייתי בתלמוד תורה, מאז שהייתי קטן ועד הבר מצוה, אני לא זוכר שפעם למדו אותנו ממצות כבוד אב ואם...

הגמרא מלמדת אותנו (קדושין לא): איזהו כבוד? מאכיל ומשקה וכו', אתה מביא פוס מים לאבא או לאמא? - אתה מקים מצות עשה מדאורייתא של כבוד אב ואם! הגמרא אומרת שם שמורא אב ואם זה שלא ישב במקומו, וכן שיקום מפניהם - אם האבא או האמא נכנסים, צריכים לקום!

דברים פשוטים אבל נעלים ביותר

אלו דברים כל כך פשוטים אך נעלים ביותר, הנה אדם מחפש כל מיני 'עבודות' והשגות וכו', והנה אדם יש לו הורים חיים, שיהיו בריאים, אזי

לא רוצה - לא צריך...

בכפר קטן באוקראינה חיו זוג יהודים פשוטים בביתם השקט למדי, 'שקט' היה בביתם דבר שבשגרה -

זה כבר כמה שנים שהם נשואים, ועדיין לא

זכו להפקד בזרע של קמא. ימים קשים עברו עליהם, קול בכי של תינוק היה כל משאלת לבם, אך הישועה טרם הגיעה.

יום אחד חזר היהודי לביתו ובפיו בשורה חשובה:

"שמוע שמעתי שבמרחק מה מכאן, ישנו צדיק גדול, המגיד ממעזריטש, ספורים נפלאים שומעים ממנו, על פלאות וישועות שפועל ליהודים בצר להם, הבה נקח מעט צידה לדרך וכבר נצא מעזריטש, אולי יחוס אולי ירחם ומכאן תבוא ישועתנו".

כשזכו להכנס אל הקדש פנימה, פנו בקול בוכים אל הצדיק:

"רבי, כבר שנים רבות עברו מאז שנשאנו, ועדיין לא נשמע בביתנו קול מצהלות תינוק, אנא רבי, פעלו עבורנו ישועה!".

"הביאו לי חמשים ושנים זהובים כמספר

ב", ותזכו שיולד לכם בן זכר" - אמר המגיד ולא הוסיף.

חמשים ושנים זהובים! היה זה

סכום עתק, היהודי נדהם

וענה: "אתו לרבי שמונה עשר זהובים, זה גם כן מטבע הגון..."

אך הרבי לא חזר בו מדבריו, והתעקש: "אני רוצה רק חמשים ושנים זהובים!".

הוציא הכפרי מאמתחתו שק מטבעות ושפך על שלחן המגיד, ואמר: "רבי, הנה לפניכם הרבה מעות". אך המגיד בשלו: "בכל אלו המעות אין חמשים ושנים זהובים שאני רוצה..."

רגז הכפרי, נטל בחזרה את כל השק עם המעות, וצעק: "רבי, אם אתם כל כך מתעקשים, אני לא צריך אתכם!"... ואמר לאשתו שעמדה מן הצד: "בואי ונלך אל הקדוש ברוך הוא בעצמו, ונבקש ממנו..."

כשיצא הכפרי, התרגש המגיד מאד, וענה ואמר: "את זה רציתי... ועכשו בודאי יושעו, מאחר ששם בטחוננו רק בהקדוש ברוך הוא!".

וכך נתקיים אכן - לא ארכו התקופות והזוג זכה לחבק בן שמלא את ביתם בשמחה ובצחקה.

העולה מן הספור לעובדא ולמעשה: הצדיקים מלמדים אותנו לשים כל מבטחנו בהשם יתברך, לשוחח עמו יתברך על הכל, להודות ולבקש על כל פרט ופרט, וכשאדם חזק בתפלה ובקשה ובטחון אמת, סוף כל סוף יושע!

(אשר נחל מכתב ט"ו אלפים תרל"ג)

איד לדבר בבית

// לא לספר כשלונות

מה שחכמינו הקדושים הגדירו לא להרבות בשיחה עם האשה וכו', **אדם צריך מאד מאד לשמר שאר פעם לא לספר את הכשלונות שלו לאשתו**, וכן זה שבזו והשפילו אותו וכו', כי זה רק יעורר אחר כך מחלקת ביניהם, כי תקל בכבודו וכו'.

// לא להכנס בוכוחים

עם אשה צריכים לדבר רק בצורה חיונית, ולחזקה ולאמצה ולעודדה ולשמחה וכו', שזה בכלל קרוב לבבות, כדי להדק את הקשר והשלום בית ביניהם וכו', ולא פדאי להכנס בוכוחים, כי על פי רב יוצאים מזה מריבות ומחלוקות, כי דבורים יתרים מביאים רק צרות וכו'.

// נתיקר בעיני אשתו

כשאדם מרבה בלמוד תורה הקדושה בהתמדה רבה מאד, וכן עוסק בתפלה, על ידי זה **כבודו עולה ונתיקר בעיני אשתו**, והיא מאד מתפארת עמו, אשרי מי שידע איד לבלות את הזמן היקר בטוב ובנעימים, שאז אל רב טוב הצפון יזכה.

מתוך מכתב מוהרא"ש מיום ג לסדר משפטים כ"ה שבט התשע"ג

אחי חזק!

077.2233.223

הרה"צ ר' יצחק לעזר שליט"א

845.510.6314

כעת ישלך את ההכשרות

נאשלה!

קבלו עד לדלת ביתכם, כמות עלוני "בהיכלו" להפצה

האירו את סביבתכם!

053-2259191 להצטרפות

לקבלת הגליון באימייל מדי שבוע: BRESLEV.SHELY@GMAIL.COM

לציין בהערה:
עבור גיליון בהיכלו

בנדרים פלוס:
קופת "ידידי עיר ברסלב"

בנק מרכנתיל, סניף: 725
מספר חשבון: 26437

בהעברה בנקאית:
ע"ש "ידידי עיר ברסלב"

להשתתפות בזכות הגדולה
בהדפסת והפצת הגליון